

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYSTOMOJO BENDRADARBIAVIMO IR HUMANITARINĖS PAGALBOS
ĮSTATYMO NR. XII-311 6, 7, 8, 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
ĮSTATYMO PAPILDYMO 13 STRAIPSNIŲ ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, įstatymo projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos įstatymo Nr. XII-311 6, 7, 8, 12 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 13 straipsniu įstatymo projekto (toliau – projektas) rengimą paskatino trys priežastys.

Pirmoji priežastis – Lietuva yra prisiėmusi tarptautinius įsipareigojimus oficialiai paramai vystymuisi (OPV) iki 2030 metų skirti ne mažesnę kaip 0,33 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) dalį, tačiau nuoseklus OPV didinimas neįmanomas nesukūrus lankstaus ir į didelės apimties dvišalius vystomojo bendradarbiavimo projektus orientuoto finansavimo modelio. Tuo tarpu metiniais nacionalinio biudžeto asignavimais paremtas vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos politikos finansavimas neleidžia įgyvendinti didelės apimties ir reikšmingą pridėtinę vertę generuojančių projektų, tuo pačiu apriboja galimybes netiesiogiai susigrąžinti kuo didesnę dalį į ES biudžetą ir Europos plėtros fondą sumokėtų įmokų.

Antroji priežastis – dabartinė įstatymo redakcija nenumato galimybės vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos programas bei projektus finansuoti tiesioginio skyrimo būdu (be konkurso). Toks ribojimas yra diskriminacinio pobūdžio ir neatitinka 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, 195 straipsnio reikalavimų. Teisinis ribojimas įgyvendinti tiesioginio skyrimo projektus ne tik apriboja Lietuvos galimybes aktyviai dalyvauti ir laimėti tarptautinių donorų, ypač ES, finansuojamus projektus, kuomet yra būtinas nacionalinis bendrasis finansavimas, tačiau taip pat sukuria pagrindą Europos Komisijai prieš Lietuvą pradėti pažeidimo procedūrą.

Trečioji priežastis – dabartinės įstatyme įtvirtintos maksimalios darbo užmokesčio, mokamo ekspertams, dalyvaujantiems vystomojo bendradarbiavimo veiklose, ribos neužtikrina mūsų šalies ekspertams konkurencingo atlyginimo, riboja galimybes pasitelkti aukščiausios kvalifikacijos Lietuvos ir tarptautinius ekspertus į tarptautinių donorų lėšomis finansuojamus projektus, vykdomus Lietuvos institucijų.

Projekto tikslas – patobulinti esamą vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos teikimo reglamentavimą, kuris šiuo metu nesudaro pakankamų sąlygų įgyvendinti efektyvią, lanksčią, gebančią greitai reaguoti, tvarią, į tęstinius rezultatus nukreiptą vystomojo bendradarbiavimo politiką.

Projekto uždaviniai:

1. Sudaryti galimybę įgyvendinti vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos politikos kokybinius pokyčius (įgyvendinti didelės apimties ir reikšmingą pridėtinę vertę generuojančius, ypač ES biudžeto ir Europos plėtros fondo lėšomis finansuojamus, vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos projektus ir tuo būdu netiesiogiai susigrąžinti kuo didesnę dalį Lietuvos įmokų). Kokybiniai pokyčiai yra esminė sąlyga ir prielaida Lietuvai įgyvendinti tarptautinį įsipareigojimą, kad OPV iki 2030 metų būtų ne mažesnę kaip 0,33 proc. BNP.

2. Sudaryti teisinės galimybes sukurti lankstesnę vystomajam bendradarbiavimui skirtų lėšų skyrimo ir administravimo sistemą, kuri leistų Lietuvai tapti patikimesne šalimi donore ir vystomojo bendradarbiavimo partnere kitoms šalims ar tarptautinėms organizacijoms.

3. Užtikrinti, kad vystomojo bendradarbiavimo paramos skyrimo būdai atitiktų ES teisės aktus bei gerąją praktiką kitose Lietuvoje įgyvendinamose investicinėse programose.

4. Sudaryti galimybes mūsų šalies institucijoms bei ekspertams vienodomis sąlygomis su užsienio šalių institucijomis bei ekspertais konkuruoti dėl tarptautinių projektų laimėjimo ir suteikti galimybę institucijoms vystomojo bendradarbiavimo projektams įgyvendinti pasitelkti reikiamos kompetencijos Lietuvos ir užsienio ekspertus, kurie būtini norint tinkamai įgyvendinti tarptautinių donorų lėšomis finansuojamus projektus.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą inicijavo ir parengė Užsienio reikalų ministerija. Įstatymo projekto rengimą koordinavo Užsienio reikalų ministerijos Vystomojo bendradarbiavimo departamento Vystomojo bendradarbiavimo politikos ir humanitarinės pagalbos skyriaus vedėjas Valdas Verbus (tel. +37070652492, el.p. valdas.verbus@urm.lt)

3. Dabartinis įstatymo projekte aptartų teisinių santykių reguliavimas

Šiuo metu šiuos santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos įstatymas Nr. XII-311.

4. Siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir laukiami teigiami rezultatai

Įstatymo projekte siūloma:

1. 6 straipsnio 2 dalyje numatyti, kad projektai ir programos įgyvendinamos pagal skelbiamus konkursus arba, jeigu programos ir projektai atitinka 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, 195 straipsnyje nustatytus reikalavimus – tiesioginio finansavimo būdu. Toks teisinis reguliavimas įtvirtintų tiesioginio finansavimo skyrimo galimybę bei gerąją praktiką kitose Lietuvoje įgyvendinamose investicinėse programose. Pagal dabartinį reglamentavimą galimi tik konkursiniai projektai. Tiesioginio skyrimo projektų įteisinimas sudarys galimybes Lietuvos projektų vykdytojams laimėti tarptautinių donorų, ypač ES, finansuojamus projektus, kuomet yra būtinas nacionalinis bendrasis finansavimas. Dėl esamo reglamentavimo ne tik sumažėja tikimybė Lietuvos projektų vykdytojams laimėti tarptautinius projektus, tačiau taip pat prarandamos galimybės netiesiogiai susigrąžinti dalį tarptautinėms organizacijoms ir ypač į ES biudžetą, sumokėtų įmokų dalį. Tiesioginio skyrimo projektų nenumatymas nepagrįstai įpareigoja vykdyti konkursus net ir tuomet, kai yra vienintelis pareiškėjas, kuris pagal savo kompetenciją gali įgyvendinti projektą. Be to, tiesioginio skyrimo projektų nebuvimas atima galimybę Lietuvos valstybei nedelsiant reaguoti į ekstremalias situacijas, kuomet būtinas skubus paramos suteikimas (pvz. kai kyla didžiausias pavojus žmogiškajam saugumui arba kai žmogaus teisių organizacijos ir gynėjai veikia pačiomis sudėtingiausiomis sąlygomis ir jiems reikalinga skubi pagalba). Lietuvos institucijoms negalint greitai reaguoti (dėl būtinybės skelbti kvietimus) į vystomojo bendradarbiavimo šalyse susidariusias ekstremalias situacijas, mažėja Lietuvos kaip vystomojo bendradarbiavimo partnerės patikimumas.

2. 7 straipsnį patikslinti atsižvelgiant į įstatymo 13 straipsniu siūlomą įsteigti vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos fondą (toliau – Fondas). 7 straipsnio 3 dalyje siūloma įtvirtinti nuostatą, pagal kurią CPVA užsienio reikalų ministro nustatyta tvarka iš Vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai programai (Programa) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka iš Vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos Fondui skiriamų lėšų organizuoja Programos ir Fondo lėšomis finansuojamų vystomojo bendradarbiavimo projektų atranką, sudaro atrinktų projektų įgyvendinimo sutartis ir vykdo jų įgyvendinimo priežiūrą. Šis pakeitimas siūlomas atsižvelgiant į

tai, kad Fondo lėšas bus galima naudoti išskirtinai dvišalei paramai teikti, o dabartinė Įstatymo redakcija nustato, kad dvišalę paramą administruoja CPVA, kai valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos to negali atlikti efektyvesniu būdu racionaliai naudodamos joms skirtas lėšas. Taip pat siūloma patikslinti šio straipsnio nuostatą numatant, kad CPVA organizuoja ir Fondo lėšomis finansuojamų vystomojo bendradarbiavimo projektų atranką, sudaro atrinktų projektų įgyvendinimo sutartis ir vykdo jų įgyvendinimo priežiūrą. Šis pakeitimas siūlomas taip pat todėl, kad dvišalė parama, kurią šiuo metu administruoja CPVA (t. y. vykdo projektų atranką, sudaro projektų įgyvendinimo sutartis ir vykdo jų įgyvendinimo priežiūrą) bus finansuojama Fondo lėšomis. 7 straipsnio 9 dalies siūlomas pakeitimas taip pat susijęs su Fondo steigimu. Siūloma numatyti, kad Užsienio reikalų ministerija teikia siūlymus Fondo tarybai dėl Fondo lėšų paskirstymo prioritetų, sričių ir krypčių.

1. 8 straipsnį patikslinti, atsižvelgiant į tai, kad įsteigus Fondą vystomojo bendradarbiavimo veikla (dvišalė parama) bus finansuojama Fondo lėšomis.

2. 12 straipsnį pakeisti panaikinant jame įtvirtintą maksimalią galimo darbo užmokesčio ribą ekspertams, dalyvaujantiems vystomojo bendradarbiavimo veiklose. Siūloma šią nuostatą formuluoti taip, kaip šiuo metu yra suformuluota analogiškus santykius reglamentuojanti Vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymo 52 straipsnio nuostata, numatant, kad „darbo užmokesčio už dalyvavimą projekte dydį nustato projektą įgyvendinančių valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vadovai, neviršydami įgyvendinamam projektui nustatyto biudžeto“. Šį siūlymą grindžiame šiais argumentais: Lietuva, siekdama įgyvendinti tarptautinių donorų lėšomis finansuojamus projektus, konkuruoja ir su valstybėmis, kurių pragyvenimo lygis ir mokamas vidutinis mėnesinis darbo užmokestis yra didesnis nei Lietuvoje. Lietuvai valstybėse partnerėse ruošiantis įgyvendinti Europos Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo projektus bei juos įgyvendinant tiek Europos Sąjungos, tiek valstybės partnerės atstovai pageidauja, kad Lietuva pasirengimui projektui bei projekto veiklų vykdymui pasitelktų aukščiausios kvalifikacijos ekspertus. Tačiau aukščiausios klasės ekspertai (tiek užsienio šalių, tiek Lietuvos) nesutinka dirbti už darbo užmokestį, kuris numatytas įstatyme (ne didesnis negu 3, o projekto vadovui – ne didesnis negu 4 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžio). Be to, galiojant šiai įstatymo normai, apmokėjimas už darbą projekte nepagrįstai priklauso ne nuo darbuotojo kompetencijos, atsakomybės projekte, bet nuo tuo, ar apmokėjimo įkainiai nustatyti projekto sutartyje, darbuotojo statuso Lietuvoje, projekto pobūdžio, etapo. Teikiame keletą pavyzdžių: Vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatyme maksimalus darbo užmokestis nėra numatytas; pagal įstatymą maksimalus galimas dienos įkainis ekspertui – 197 eurai. Tuo tarpu Švedijos vystomojo bendradarbiavimo agentūra (angliškai „Swedish International Development Cooperation Agency“) savo ekspertams moka 90-120 eur už darbo valandą. Analogiškai įkainiai yra įprasti ir Didžiosios Britanijos ekspertams. Maksimalus galimas mėnesio darbo užmokestis bruto ekspertams pagal įstatymą yra 4.143 eurai (197 eurai dienai). Tuo tarpu už dalyvavimą mažiausių įkainių ES vystomojo bendradarbiavimo projekte - Dvynių projekte mokamas ne mažesnis kaip 350 eurų dienai (arba 7.350 eurų per mėnesį (21 darbo diena × 350 eurų). Tuo tarpu įstatyme įtvirtintas maksimalus galimas darbo užmokestis yra du kartus mažesnis nei Dvynių projekte numatytas įkainis.

Įstatyme įtvirtintą maksimalų galimą darbo užmokestį privaloma taikyti ir pasiruošimui tarptautinių donorų lėšomis finansuojamiems projektams, kuomet aukštos kvalifikacijos ekspertų patirtis ypatingai reikalinga. Užsienio šalių (Didžiosios Britanijos, Švedijos) ekspertams įprastai mokamas 110 eurų už vieną valandą darbo užmokestis. Tuo tarpu pagal įstatymą maksimalus galimas dienos darbo užmokestis yra 197 eurai.

Įstatymo norma, nustatanti maksimalų galimą darbo užmokestį, diskriminuoja valstybės, savivaldybės įstaigų bei viešųjų įstaigų darbuotojus, lyginant su pareigūnais, kurių apmokėjimą už dalyvavimą vystomojo bendradarbiavimo projektuose reglamentuoja Vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymo 52 straipsnio, taip pat reikšmingai mažina Lietuvos galimybes laimėti tarptautinius projektus, kurių įgyvendinimui būtina pasitelkti aukštos kvalifikacijos ekspertus.

3. Papildyti įstatymą 13 straipsniu, skirtu Fondo įsteigimui bei pagrindinių su Fondu susijusių nuostatų įtvirtinimui. Šie siūlymai grindžiami šiais argumentais: Lietuva yra prisiėmusi

tarptautinius įsipareigojimus OPV iki 2030 metų skirti ne mažesnę kaip 0,33 proc. BNP dalį, tačiau nuoseklus OPV didinimas neįmanomas nesukūrus lankstaus ir į didelės apimties dvišalius vystomojo bendradarbiavimo projektus orientuoto finansavimo modelio. Lietuvai tapus tarptautine donore 2004 metais dėl nelankstaus metiniais nacionalinio biudžeto asignavimais paremto dvišalės vystomojo bendradarbiavimo pagalbos teikimo mechanizmo ir nedidinančių asignavimų, Lietuvos OPV rodiklis, remiantis preliminariais EBPO duomenimis, 2019 m. nukrito iki 0,11 proc. BNP ir yra vienas mažiausių ES. Apie 80 proc. skiriamos OPV sudaro privalomos įmokos tarptautinėms organizacijoms ir į ES biudžetą, o dvišalė OPV, kuri pagal savo pobūdį labiausiai prisideda prie Lietuvos užsienio politikos stiprinimo ir turėtų generuoti didžiausią politinę ir ekonominę grąžą (pažymėtina, kad beveik visose išsivysčiusiose pasaulio šalyse vystomojo bendradarbiavimo politika vaidina išskirtinį vaidmenį skatinant išorės investicijas ir eksporto plėtrą), yra akivaizdžiai nepakankama. Remiantis Vokietijos, Ispanijos ir JAV mokslininkų atlikta studija dvišalė parama šalies donorės eksporto apimtis ilguoju laikotarpiu padidina daugiau kaip 2 kartus, o daugiašalė parama ilguoju laikotarpiu daro neigiamą poveikį eksporto apimtims: https://www.econstor.eu/bitstream/10419/39976/1/297_martinez-zarzoso.pdf

Pažymėtina ir tai, kad daugelis ES VN dvišalę paramą didina tam, kad galėtų laimėti ES biudžeto ir Europos plėtros fondo lėšomis finansuojamus, tačiau bendrojo finansavimo reikalaujančius, institucinius ir verslo projektus. Pavyzdžiui Lietuvos įmokos į Europos plėtros fondą (EPF) nuolatos auga, tačiau dėl bendro finansavimo projektams neskiriamų lėšų nėra galimybių susigrąžinti net ir mažos dalies iš šio fondo įmokėtų įmokų: Lietuvos į EPF viso yra sumokėjusi daugiau kaip 40 mln. eurų ir yra beveik 100 proc. grynoji mokėtoja. Ateityje Lietuvos privalomos įmokos į ES biudžetą ir EPF ir toliau nuosekliai didės, o esant stipriai konkurencijai tarp ES valstybių narių dvišalės paramos skyrimas bendro finansavimo projektams yra vienintelė galimybė susigrąžinti kuo didesnę dalį Lietuvos įmokų. Esamo mechanizmo trūkumus taip pat išryškino COVID-19 pandemijos iššūkiai, kuomet dėl humanitarinės pagalbos politikos finansavimo nepakankamų apimčių problemos iš dalies buvo sprendžiamos sunaudojant beveik visas Valstybės rezervo lėšas. Taip pat kvietimų būdu atrinktų projektų vykdymas siejant jų atsiskaitymą ir lėšų apmokėjimą su biudžetinių metų ciklu, sudaro prielaidas projektų smulkumui ir dalies veiklų atsisakymui (nespėjama įgyvendinti visų veiklų per trumpesnę nei metų laikotarpį), o tai sudaro prielaidas mažesniems projekto rezultatams ir projekto poveikiui. Sukūrus Fondą, bus sukurtos galimybės įgyvendinti didelės apimties ir reikšmingą pridėtinę vertę generuojančius, ypač ES biudžeto ir Europos plėtros fondo lėšomis finansuojamus vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos projektus ir tuo būdu netiesiogiai susigrąžinti kuo didesnę dalį Lietuvos įmokų. Atitinkamai 13 straipsnio 2 dalyje siūloma įtvirtinti esminius principus ir kriterijus, kuriais remiantis Fondui būdų skiriami valstybės biudžeto asignavimai. Atsižvelgiant į tai, kad vystomojo bendradarbiavimo politika turi remtis nacionaliniais politiniais ir ekonominiais interesais, kurie tuo pat metu derėtų su Lietuvos ir kitų tarptautinių donorų (ypač ES) vertybiniais principais (pagarba žmogaus teisėms, demokratijai ir kt.). Siekiant, kad Fondo veikla generuotų kuo didesnę ekonominę ir politinę grąžą, nacionalinio biudžeto asignavimų skyrimą taip pat siūloma susieti su praėjusių metų veiklos rezultatais. Taip pat įvertinant tai, kad tik dvišalė OPV galėtų generuoti apčiuopiamą politinę ir ekonominę grąžą, o dabartinis Lietuvos daugiašalės ir dvišalės OPV disbalansas (Lietuvos dvišalė OPV eilę metų nuosekliai mažėja ir pastaraisiais metais sudaro tik apie 20 proc. visos OPV) sąlygoja akivaizdų poreikį siekti dvišalės ir daugiašalės OPV konvergencijos, siūloma nustatyti, kad Fondui skiriamų valstybės biudžeto asignavimai gali būti panaudojama tik kaip dvišalė OPV ir šie asignavimai negali būti mažesni už praėjusiais biudžetinėmis metais suteiktą daugiašalę OPV. Dėl vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos politikos specifikos daugeliu atvejų iš anksto neįmanoma prognozuoti tiek tikslų asignavimų poreikių, tiek išsamių kriterijų, kuriais remiantis tie poreikiai yra identifikuojami, tačiau neabejotina, kad priimant sprendimą dėl pirmosios įmokos iš nacionalinio biudžeto ypatingas dėmesys bus skiriamas iššūkiams Rytų kaimynystėje (ypač tikėtina Baltarusijoje).

13 straipsnyje taip pat siūloma įtvirtinti pagrindines su Fondo valdymu susijusias nuostatas. Numatoma įsteigti Fondo tarybą, kurią sudarys 7 nepriekaištingos reputacijos valstybės ir savivaldybių institucijų, taip pat nevyriausybių organizacijų ir asocijuotų verslo struktūrų atstovai. Siūlomas valdymo modelis turėtų užtikrinti maksimalų visų suinteresuotų šalių įsitraukimą į vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos veiklas, taip pat užtikrinti aukštą priimamų sprendimų priėmimo kokybę ir skaidrumą.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Rezultatai pateikti Didesnio poveikio teisės aktų projektų poveikio vertinimo pateikimo formoje, o rezultato neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Galima priimto įstatymo įtaka kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas įstatymo projektas neigiamos įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės, o siūlomas įtvirtinti Fondo valdymo modelis, pagal kurį esminius sprendimus priims nepriekaištingos reputacijos iš įvairių valdžios institucijų, nevyriausybių organizacijų ir ekonominių partnerių atstovų sudaryta Fondo taryba, užtikrins maksimalų sprendimų priėmimo nešališkumą ir skaidrumą.

7. Įstatymo įtaka verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Bus sukurtos prielaidos ir paskatos skatinti eksportą, nes užsienio šalių patirtis ir analizės rodo, kad dvišalė parama šalies donorės eksporto apimtį ilguoju laikotarpiu padidina daugiau kaip 2 kartus.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, teisės aktai, kuriuos būtina priimti, galiojantys teisės aktai, kuriuos reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus Projektą kitų galiojančių įstatymų keisti nereikės.

9. Įstatymo projekto atitiktis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimams, Įstatymų projektų sąvokų ir jas įvardijančių terminų įvertinimas Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos ir Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

10. Įstatymo projekto atitiktis Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams

Projektas neprieštarauja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos nuostatomis bei Europos Sąjungos teisei.

11. Įstatymui įgyvendinti reikalingi įgyvendinamieji teisės aktai, šių aktų rengėjai ir parengimo terminai

Iki Įstatymo įsigaliojimo Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ir užsienio reikalų ministras turės priimti šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus: reikės patvirtinti Fondo nuostatus ir institucinę Fondo tarybos sudėtį. Taip pat reikės priimti Užsienio reikalų ministro įsakymą dėl Fondo tarybos personalinės sudėties bei pakeisti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2014 m. balandžio 17 d. įsakymą Nr. V-62 „Dėl Vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai programos įgyvendinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

12. Valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšos, kurių prireiks įstatymams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Įstatymui įgyvendinti bus naudojami valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms patvirtinti biudžeto asignavimai, užsienio šalių, tarptautinių organizacijų ir institucijų, Lietuvos Respublikos juridinių ir fizinių asmenų tiksliniai įnašai, pajamos už laikinai investuotas laisvas lėšas, sugrąžintas projektų lėšas, delspinigiai, palūkanos ir kitos teisėtai į Įstatymo pakeitimo projekte numatyto Fondo sąskaitą pervestos lėšos.

- 13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados**
Nėra.

- 14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis**

Reikšminiai projekto žodžiai: vystomasis bendradarbiavimas, humanitarinė pagalba, valstybė donorė, valstybė partnerė, oficiali parama vystymuisi, dvišalė parama, daugiašalė parama, vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos fondas.

- 15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai**
Nėra.


Raimundas Karoblis
Krašto apsaugos ministras